

מאיר עד שישכור ממנו?!

אלא היינו טעם פלוגתייהו דרבי מאיר ורבי אליעזר בן יעקב:

דבולי עלמא סברי שדירת עכו"ם לא שמחא דירה, ומעיקר הדין אין העכו"ם אוסר כלל, והיינו ברייתא דלקמן [וכפי שיתבאר שם].

ומיהו, משום גזירה שויה רבנן לדירת עכו"ם דירה [רש"י לקמן]. וגזרו, שאינו יכול לא לערב, ולא לבטל רשותו, אלא רק להשכיר אותה.

זאת, כדי שיהיה טורח והפסד לישראל, שצריך לשכור ממנו כל שבת ושבת, ויעתיק דירתו משם, ולא ילמד ממעשיו של עכו"ם כשהוא דר עמו בחצר אחת.

והבא, רבי מאיר ורבי אליעזר בן יעקב — בהך גזירה דשמא ילמד ממעשיו קא מיפלגי.

רבי אליעזר בן יעקב דאמר שאין אוסר העכו"ם אלא אם כן יש שני ישראלים בחצר, **סבר: כיון דעכו"ם חשוד אשפיכות דמים**, הרי רק תרי ישראלים הוא דשכיחי דדיירי עם עכו"ם, כי כשהם שניים הם אינם חוששים ממנו. ולפיכך גזרו בהו שיצטרכו לשכור, כדי שיצאו משם ולא ילמדו ממעשיו.

אבל חד ישראל הדר עם העכו"ם, **דלא שכיח שידור עם העכו"ם**, היות שחושש משפיכות דמו על ידי העכו"ם — **לא גזרו ביה רבנן**, אף אם אירע שדר עמו.

היות וקיימא לן כי במילתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן. וכיון שאין דירתו דירה מעיקר הדין, הוא אינו אוסר!

ורבי מאיר סבר: זמנין דמקרי ודייר חד ישראל.

ומילתא דשכיחא מיקרי, ולפיכך גזרו אף בישראל אחד הדר עם העכו"ם שיצטרך להשכיר.

ומשום הך גזירה דשמא ילמד ממעשיו, **אמרו רבנן: אין עירוב מועיל במקום עכו"ם** אף שאין דירתו דירה, ואין ביטול רשות של העכו"ם [גאון יעקב דף סג ב בפירוש שני] **מועיל במקום עכו"ם — עד שישכיר** העכו"ם לישראל. כדי שמתוך שיקשה בעיני הישראל לשכור כל שבת, יצא משם.

ומפרשינן: **זוה שעכו"ם לא מוגר**, שאינו משכיר [כלומר: אף אם משכיר, חוזר בו בכל פעם, וצריך לשכור ממנו מחדש כל שבת. רא"ש בשיטת רש"י] — **מאי טעמא** נוהג הוא כך?

אילימא, משום דסבר העכו"ם: דילמא אתי הישראל לאחזוקי ברשותו שיש לו בחצר או במבוי.

הרי הניחא למאן דאמר שכירות בריאה [כדמפרש הגמרא ואזיל] **בעינן מן העכו"ם**, שפיר ניחא, דיחשוש העכו"ם שיחזיק הישראל ברשותו.

אלא למאן דאמר שכירות רעועה בעינן — מאי איכא למימר?!

דאתמר:

רב חסדא אמר: צריך שישכור הישראל שכירות בריאה.

ורב ששת אמר: דיו שישכור מן העכו"ם שכירות רעועה.